

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności spornej decyzji; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2015) 1977 final z dnia 18 marca 2015 r. przyznającej Pari Pharma pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego stosowanego u ludzi „Vantobra – tobramycine”.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym decyzja Komisji Europejskiej jest niezgodna z prawem, gdyż stanowi naruszenie wyłącznych praw na rynku przysługujących Novartis Europharm Ltd. w związku z produktem TOBI Podhaler zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 141/2000 ⁽¹⁾, ponieważ okres wyłączności rynkowej nie wygasł jeszcze, a przesłanki przyznania odstępstwa w związku z wyłącznością obrotu na rynku zgodnie z art. 8 ust. 3 tegoż rozporządzenia nie są spełnione.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym decyzja Komisji Europejskiej jest niezgodna z prawem, gdyż nie zawiera uzasadnienia jak wymaga tego art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 81 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 141/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1999 r. w sprawie sierocych produktów leczniczych (Dz.U. L 18, s.1)

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136, s.1)

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2015 r. – ANKO AE/Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA)

(Sprawa T-270/15)

(2015/C 279/46)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: ANKO Anonymos Etairia Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: V. Christianos, adwokat)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że zarządzone przez Agencję Wykonawczą ds. Badań Naukowych (REA) zawieszenie zapłaty kwoty należnej jeszcze skarżącej w związku z jej udziałem w projekcie ESS stanowi naruszenie zobowiązań umownych ciążących na REA i że w związku z tym jest ona zobowiązana zapłacić ANKO pozostałą kwotę z tytułu jej udziału we wspomnianym projekcie w wysokości 125 253,82 EUR wraz z odsetkami ustawowymi;
- obciążenie REA kosztami skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi do Sądu Unii Europejskiej na podstawie art. 272 TFUE o stwierdzenie, że zarządzone przez Agencję Wykonawczą ds. Badań Naukowych zawieszenie zapłaty kwoty należnej jeszcze skarżącej w związku z jej udziałem w projekcie ESS w ramach programu FP7 stanowi naruszenie zobowiązań umownych ciążyących na REA i że w związku z tym jest ona zobowiązana zapłacić tę kwotę ANKO wraz z odsetkami od dnia wniesienia skargi.

W szczególności ANKO utrzymuje, że wykonała w pełni i prawidłowo swoje zobowiązania umowne. Natomiast Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) zawiesiła swoje płatności na rzecz ANKO z naruszeniem klauzuli II.5 ust. 3 lit. d) załącznika II do umowy głównej ESS. Z tego powodu Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) jest nadal dłużna skarżącej kwotę z tytułu projektu ESS, której zapłatę zawiesiła niezgodnie z prawem, czyli 125 253,82 EUR.

Ponadto ANKO twierdzi, że zawieszenie płatności na jej rzecz przez Agencję Wykonawczą ds. Badań Naukowych (REA) z tytułu projektu ESS jest sprzeczne z umową dotyczącą tego projektu oraz z prawem Unii z następujących powodów:

- po pierwsze, Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) niezgodnie z prawem zarządziła zawieszenie płatności na rzecz ANKO, gdyż nie wchodzi ono w zakres jednego z pięciu przypadków przewidzianych w klauzuli II.5 ust. 3 lit. d) załącznika II do umowy głównej;
- po drugie, Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) niezgodnie z prawem uzależniła zniesienie zawieszenia płatności od spełnienia warunku, który nie jest przewidziany w dokumentach umownych i jest sprzeczny z prawem Unii.

Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2015 r. – Alcogroup i Alcodis/Komisja

(Sprawa T-274/15)

(2015/C 279/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alcogroup (Bruksela, Belgia); i Alcodis (Bruksela) (przedstawiciele: adwokaci P. de Bandt, J. Dewispelaere i J. Probst)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji;
- obciążenie Komisji całością kosztów niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący okoliczności, że poprzez wydanie i wykonanie zaskarżonych decyzji Komisja naruszyła prawo strony skarżącej do obrony oraz jej prawo do nienaruszalności mieszkania, a także zasady dobrej administracji i proporcjonalności.
